

OCUPACIÓ PÚBLICA I SERVEIS PÚBLICS: GARANTIA DE DRETS

MANIFEST ESTATAL DEL SECTOR D'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA DE LA CGT PER A L'1 DE MAIG 2024

Com tots els anys, l'1 de Maig és un dia per a homenatjar als qui van donar la seva vida o la van dedicar a millorar les condicions laborals de la classe treballadora, però també per a plantejar nous reptes. I, per descomptat, per a resistir als nous i preocupants embats del capital transnacional i de les seves guerres imperialistes. En aquest 1 de Maig, el nostre primer compromís és i ha de ser **amb l'heroica resistència del poble palestí front als crims genocides de l'Estat sionista i dels seus col·laboradors**. En una data com la d'avui hem de dir-ho alt i clar, a tots els racons del món: **la causa de Palestina és la causa de la classe obrera**.

Lluny de pensar que les condicions laborals a l'Estat espanyol no tornarien a veure's relegades a temps llunyans, veiem com, fins i tot entre els treballadors i treballadores de l'Administració Pública, tornen a repuntar la precarietat laboral, les altres taxes de temporalitat, la **pèrdua significativa de poder adquisitiu**, la pèrdua de salari indirecte mitjançant el menyscabament dels serveis i béns públics, la pèrdua de salari diferit mitjançant el **deteriorament del Sistema Públic de Pensions**, o la **discriminació retributiva entre Administracions**. També el menyscabament de la **lluita contra l'emergència climàtica**, i la infradotació i la precarització extrema dels dispositius que treballen a les nostres muntanyes en la **prevenció i extinció dels incendis forestals**. Veiem com en l'horitzó temporal es posa en dubte el principi d'**inamobilitat** en l'ocupació pública, o la necessitat de sostenir serveis essencials com la **Sanitat**, i de mantenir la provisió pública i l'accés universal als mateixos.

Als darrers anys, i especialment en aquest 2024, dedicat al malaguanyat i mal anomenat **procés d'estabilització** de la Llei 20/2021, i a pocs mesos de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea del passat 22 de febrer, les Administracions i tot el sector públic se segueixen enfrontant a un dels seus deterioraments més grans: **l'abús de contractació**, llançant xifres que superen de molt les del sector privat i afectant, principalment, col·lectius d'edat avançada i dones. Sens dubte, un seriós hàndicap per a una Administració que aspiro a modernitzar-se i a rejuenir-se, que vulgui ser **igualitària i equitativa**, que aspiro a erradicar, al seu si i també al conjunt de la societat, les enormes bretxes de gènere o a promoure la conciliació familiar.

L'abús i la precarietat arriben avui a tota la classe treballadora; també a l'ocupació pública. I això és així perquè **l'Estat Espanyol ha construït l'Administració Pública que ha volgut tenir**. Els seus governants, els seus tecnòcrates i la pròpia judicatura, per activa o per passiva, per acció o omissió, han facilitat altes taxes de temporalitat, útils per a oferir prou marge de maniobra davant les recurrents crisis econòmiques del sistema. El **saqueig dels béns i dels serveis col·lectius a favor del capital privat** és un camí que els nostres governants, de diferent signe polític (*en aparença*), han anat transitant des de fa dècades. **La precarització de les condicions de treball i la temporalitat ens apropen a la privatització dels Serveis Públics i, per tant, a una greu pèrdua democràtica**. Perquè pèrdua democràtica és perdre empreses, centres de recerca, recursos, dispositius i professionals públics que ens garanteixen la salut, la protecció del nostre medi ambient, la igualtat i la dignitat de tota una col·lectivitat, la de la classe treballadora, **la de la immensa majoria social**.

Però no ens enganyem, l'Estat Espanyol, un Estat perifèric a l'escenari internacional, **no dissenya les seves estratègies de manera independent**. Inserir en organitzacions per a la guerra, com l'OTAN, o en elaborades construccions supraestats i hipercapitalistes com la Unió Europea, segueix consignes i doctrines liberals que només en aparença són discutides. Aquesta és l'única raó per la qual aquelles

Directives Europees que sí que s'orienten encara, d'alguna manera, a protegir drets laborals, com la 1999/70/CE, dedicada a **prevenir i sancionar l'abús de temporalitat**, no han tingut **mai fins ara una correcta transposició a la nostra legislació**. A això hi han contribuït la premeditada ambigüïtat de les sentències del TJUE, **la reaccionària i previsible actitud de la judicatura espanyola, i el persistent desinterès de la major part dels nostres governants i legisladors**.

Des d'aquí hem de fer una crida honesta **als treballadors i treballadores dels serveis públics**; hem d'utilitzar tots els mecanismes i totes les oportunitats que ens puguin oferir aquestes institucions, supranacionals o nacionals, **en allò que ens sigui útil per a avançar en els nostres drets i els de la majoria**, però sense oblidar-nos *mai*, en cap cas, que són elles precisament les que promouen les subcontractacions, els tractats de lliure comerç, les lleis *òmnibus*, els concerts i convenis de col·laboració públic-privada, la desregulació i les privatitzacions. Una crida per la qual estem obligades a enfrontar tot un extens catàleg d'instruments tècnics i legislatius que tenen com a propòsit principal **generar sempre una nova transferència de recursos públics a mans privades. De recursos col·lectius, de tots i totes, a mans d'uns quants**.

Tanmateix, no podem ni volem ocupar eternament una posició de *resistència*, **tenim l'obligació de contribuir a revertir aquest procés**; a protegir i **guanyar espais per als serveis públics** sobre allò privat, perquè sabem que aquesta convivència malsana i parasitària entre tots dos àmbits beneficiarà sempre la lògica perversa del lliure mercat. Hem de defensar l'empresa pública com a empresa eficient, de gestió directa i col·lectivitzada, **capaç d'emprendre projectes de servei i no només de pura rendibilitat crematística**. Hem de defensar la qualitat de l'Ensenyament o de la Sanitat Públiques, **del conjunt dels Serveis Públics**, perquè sabem que poden generar més i millors recursos per a la societat que els ens privats, orientats al seu propi benefici. Hem de **recuperar els serveis o empreses públiques que ja van ser privatitzades sota el pretext de la ineficàcia o insolvència dels qui els van liquidar**. I per això caldrà acabar amb les ominoses taxes de reposició, imposades en els anys de l'*austericidi*, que encotillen les plantilles públiques i justifiquen **el dèficit estructural de personal** i la retallada contínua d'aquestes. Cal defensar la carrera professional, la mobilitat o l'equiparació salarial a l'alça entre totes les administracions públiques. En definitiva, hem de **#RecuperarElsServeisPúblics**, allò de tots i totes.

Perquè la **garantia dels drets laborals**, com ara proclamem, i malgrat tot, és més accessible en l'àmbit públic que en el privat, la igualtat d'accés, de tracte, de gènere, la fiscalització i el control del procediment, ofereixen majors garanties en l'àmbit laboral públic. Les treballadores dels serveis públics sabem que **les nostres lluites són una punta de llança** per a tota la classe treballadora en la defensa i en la millora dels seus drets. Per això **proclamem i reivindiquem més i millor ocupació pública**. Perquè no és cert que sobrin llocs de treball públics, el que sobren són els enemics del mateix, es diguin *emprenedors*, germans, amics o parelles de corruptes i corruptors. El que ens falta és **més ocupació pública de qualitat, eficient, igualitària, inclusiva i democràtica, al servei de la immensa majoria**.

Aquest **1 de Maig del 2024** la Confederació emplaça, com sempre, les treballadores a participar en les mobilitzacions convocades a totes les localitats i territoris arreu de l'Estat. (...)

VISCA LA LLUITA DE LA CLASSE OBRERA!

VISCA LA LLUITA DE LES TREBALLADORES PÚBLIQUES!

VISCA L'1 DE MAIG!

FEDERACIÓ ESTATAL DE TREBALLADORES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (FETAP-CGT)

13 d'abril del 2024